

Devet mladinskih srečanj: IZZIVI ZA MLADE KRISTJANE

Zbral sem nekaj tém, za katere menim, da so v današnjem času za mlade zanimive. Upam, da jim bodo lahko v pomoč pri njihovi osebni rasti.

Posamezne teme oziroma izzivi so zbrani v treh skupinah takole:

1. ŠOLANJE
2. POKLIC
3. POŠTENOST

4. SKUPNOST
5. DRUŽINA
6. ODGOVORNOST

7. SMISEL
8. SOL
9. DRUGAČNI

Skupaj imamo devet tém, ki jih lahko predeluje posameznik, lahko pa nam služijo za skupinsko obravnavo pri različnih skupinah. Njihova zgradba je enotna. Pri vsaki témi je najprej nekaj **uvodnih misli**, ki nakažejo, o čem bomo razmišljali. Za njimi je naveden **svetopisemski odlomek**, ki naj nam témo osvetli v pravi luči. Potem pa sledijo **vprišanja**, na katere lahko iščemo odgovore sami ali v skupinah, ali pa jih uporabimo za pogovor ob okrogli mizi. Nazadnje imamo še rubriki **izobraževanje** in **delovanje**, ki sta predvideni kot neobvezna domača naloga. Nanizane misli nam lahko služijo kot predlogi, kako se lahko vsak sam ob obravnavani témi še dodatno izpopolnjuje.

Téme, ki so predstavljene, dajejo pobude za čim bolj plemenito življenje v današnjem svetu. Plemenito živeti pa je naporno, saj je zato potrebno veliko samopremagovanja. Zato ne mislimo, da nam bo to zlahka uspelo. Raje prosimo za Božjo milost, ki nam daje moč za spoprijemanje s tem izzivom.

1. ŠOLANJE

Pri šolanju oziroma izobraževanju morata dobro delati in tesno sodelovati družina in šola, saj le skupno prizadevanje obrodi sadove. Cilj izobraževanja je vzgoja in izobrazba otroka ali mladostnika. Starši in učitelji se ponavadi po svojih najboljših močeh trudijo to doseči, a kljub temu prihaja do spodrseljavev. V zadnjih desetletjih se pri nas pojavljajo naslednje večje napake:

- **INDIVIDUALIZEM**: Ta se zelo nazorno kaže v "nauku", ki ga mnogi starši ali celo učitelji dajejo otrokom: "Uči se, da boš v odrasli dobi dobro živel in ti ne bo treba delati." Takó otrok misli, da je končni cilj njegovega prizadevanja to, da bo užival, in tudi ne glede na to, kaj bo z njegovimi bližnjimi. Če pa se otrok na svoji poti mora malo truditi ali se odrekat, se razburja, saj to ni v skladu z naukom, ki mu je bil dan. Smisel šolanja bi starši in učitelji morali izreči s stavkom: "Uči se, da boš lahko bolje služil sebi in bližnjemu."

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Prilika o nespametnem bogatašu (Lk 12, 13-21).

- **RAZVAJANJE**: V želji, da bi starši lahko nudili otroku čimveč materialnih dobrin in si pridobili čim več njegove naklonjenosti, se ti pogosto prekomerno posvečajo delu, poslu in pehanju za denarjem. Ob tem pa premajhen delež časa namenjajo stiku z otroki in njihovi vzgoji. Tako so otroci prikrajšani za izkušnje reševanja problemov, napora, odrekanja, sožitja in tudi uspeha. Šola pa je v želji po demokratizaciji odnosov razvila pravilnike, ki šolarjem dovoljujejo skoraj vse. Tako otroci ne spoznajo, da v življenju obstajajo neke meje in postajajo razvajeni – nezmožni za samoodpovedovanje.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Vzgoja (Sir 30, 1-13).

- **SAMOVOLJA NAMESTO PRIZNAVANJA BOŽJIH ZAKONOV**: Temeljna napaka v vzgoji je, če pred otroki živimo samovoljno in tak način življenja celo zagovarjamo. V družinah se kaže to predvsem tam, kjer starši zamenjajo partnerja. Otrok v taki zvezi ne začuti varnega gnezda in tudi v življenju ne vidi perspektive, saj se mu ne zdi niti potrebno niti možno, da bi s kakšnim partnerjem vzpostavil trajen odnos. Uveljavlja se na neprimerne načine in se ne podreja nobenim pravilom. Glej tudi *Prešustvo* (Sir 23, 22-28).

V šolstvu pa se kaže samovolja predvsem v šolskih programih, ki učijo le znanstvene resnice in poudarjajo razum, tako da učenci dobijo občutek, da človek lahko vse obvlada. In da kdor česa ne obvlada, je manj sposoben. Ne predstavi pa učencem tega, da je v življenju za napredek posameznika bolj pomembno to, da zaupa v Božjo previdnost in zakone kot to, kaj zna in obvlada.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Izgon iz raja (1 Mz 3, 1-24).

VPRAŠANJA:

1. Naštej primere dobre vzgoje, ki jih poznaš iz svojega okolja.
2. Naštej primere slabe vzgoje, ki jih poznaš iz svojega okolja.
3. Slabostim domače in šolske vzgoje zlahka podležem, saj mi ugaja, če se mi ni treba ozirati na bližnjega in na Boga. Kako lahko premagam to svojo šibkost?
4. Kdo v moji okolici me dobro vzgaja in kdo slabo? Kdo pa dobro in kdo slabo vzgaja moje prijatelje?
5. Ali se tisti, ki slabo vzgajajo, tega zavedajo? Kaj lahko storim, da se bodo bolj zavedali?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Obiskuj verouk.
2. Zanimaj se za kvaliteto vzgoje pri nas v pogovorih z ljudmi in v medijih.
3. Zanimaj se za kvaliteto vzgoje drugod po svetu.

DELOVANJE:

1. Namesto, da bi nekaj naredil za napredek sebe, občasno naredi kaj za napredek svojega bližnjega.
2. Odpovej se kakšnemu potovanju ali filmu, da se uriš v samoodpovedovanju in boš manj razvajan.
3. V šoli zgledno opravljaj dolžnosti (mirno prisostvuj pouku, opravljaj domače naloge, piši kontrolne naloge brez prepisovanja od sošolcev) tudi če tvoji sošolci delajo drugače.
4. Ko doživiš poraz, se ne skrij, ne uveljavi na neprimeren način in ne postani zagrenjen.
5. Ne ustraši se naporov in odpovedi, ko čutiš, da moraš storiti nekaj, kar je prav.

2. POKLIC

Človek mora po svojih močeh razviti svoje talente na vseh področjih: miselnem, telesnem, estetskem, čustvenem, socialnem, komunikacijskem, ekonomskem. S talenti, ki jih razvije, lahko služi in mora služiti sebi, svoji družini, svojim bližnjim in širši skupnosti. Z razvitimi talenti se človek tudi obvaruje neprijetnih družbenih pojavov, ki jih s seboj prinaša kapitalizem: brezposelnosti in izkoriščanja delavcev.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Prilika o talentih (Mt 25, 14-30).

VPRAŠANJA:

1. Ali hodim v šolo le zato, ker moram, ali zato, ker bi rad razvil svoje talente? Ali se učim za ocene in pridobitev spričevala ali za znanje?
2. Ali imam za cilj dobiti zaposlitev, v kateri bom lahko čim bolj užival, ali zaposlitev, v kateri bom lahko najbolje služil skupnosti?
3. Ali v svoji okolici opažam brezposelne? Ali so po pravici brez dela, ali je bolj prav, da jim bližnji in širša skupnost pomagamo? Med nami so tudi brezdomci. Kakšen je primeren odnos do njih?
4. Ali v svoji okolici opažam, da kakšni delodajalci izkoriščajo zaposlene? Ali je prav, da tem zaposlenim širša skupnost na kakšen način pomaga? Ali so si za težak položaj tudi sami kaj krivi?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Čim bolj vestno opravljaj šolske obveznosti, da se čim več naučiš.
2. Udeležuj se obšolskih in izvenšolskih dejavnosti, v katerih izpopolnjuješ svoje talente.
3. Imej odprte oči in se spotoma nauči marsičesa koristnega tudi, ko opravljaš hišna dela, ali ob uživanju prostega časa.
4. Ne izmikaj se odpovedim, ki so povezane z izobraževanjem. Tudi če moraš iz varnega domačega gnezda v dijaški dom ali v tujino.

DELOVANJE:

1. Doma pomagaj pri hišnih, gospodinjskih ali tudi kmečkih opravilih.
2. Izkoristi priložnosti za prostovoljno delo: nudiš učno pomoč bližnjemu, občasno varuješ otroke, delaš kot birmanski animator ali kot mladinski voditelj na raznih taborih ali na oratoriju.
3. Opravljaj počitniško delo.
4. Osrečuj bližnje.

3. POŠTENOST

V družbenih in ekonomskih odnosih so se vedno pojavljale krivice. Tudi danes se dogajajo. Sodstvo včasih prepočasi, včasih pa sploh ne obsodi kriminalcev, s čimer bi dodelilo pravico oškodovancem. Pojavlja se kraja družbenega premoženja ali pa se družbena sredstva (denar, delovna mesta, razpisani projekti, narava, tržišče) krivično delijo in izkoriščajo. Nekateri delodajalci postavljajo zaposlenim nečloveške zahteve, nekateri šefi pa zaradi svojih interesov na zaposlene izvajajo pritiske. **SVETOPISEMSKI ODLOMEK:** Največja zapoved (Mt 22, 34-40).

VPRAŠANJA:

1. Ali v svojem okolju zaznavam krivice? Katere?
2. Na kakšne načine lahko sam prispevam k temu, da bi bilo danes in v prihodnosti manj krivic?
3. Ali se povzročitelj krivice vedno zaveda, da deluje krivično? Kakšen je ustrezen način, s katerim pokažemo na krivice? Glej tudi *Brat, ki greši* (Mt 18, 15-18). Kako je treba ravnati s krivcem, ki se spreobrne? Glej tudi *Prilika o izgubljenem sinu* (Lk 15, 11-32).
4. Ali je zato, da pokažem na krivico ali se z njo spoprimem potreben tudi pogum? Ali pri tem upam tvegati tudi izgubo delovnega mesta? Kaj pa, če bi bil ob izgubi delovnega mesta dolžan takoj vrniti še najete kredite ali prejete štipendije? Glej tudi *Koga se moramo bati* (Mt 10, 26-31).
5. Kakšen odnos imam do pojavov, kjer se sam lahko zlahka okoristim, na primer z uporabo ukradenih računalniških programov, z neplačevanjem naročnine za televizijo, z uporabo storitev pri zasebnikih, ko mi ta ne izstavi računa in ne obračuna davka?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Bodi pozoren na krivice, za katere izveš v pogovorih in v medijih.

DELOVANJE:

1. Poskušaj se obvarovati skušnjav, s katerimi bi povzročil krivico drugim:
 - bodi bolj naklonjen plemenitim znancem, kot tistim, od katerih pričakuješ korist,
 - v šoli ne ponarejaj opravičil, med preizkusi znanja pa ne prepisuj od sosedov in ne prišepetavaj,
 - ne kopiraj in ne uporablaj prekopiranih knjig, glasbenih zapisov, programskih paketov in filmov brez plačila avtorju ali brez dovoljenja avtorja,
 - ne nakupuj ob nedeljah, da ne podpiraš krivice, ki jo trpijo trgovke.
2. Šolaj se in na druge načine usposablaj, da boš v odrasli dobi lahko prevzel delovna mesta ali mesta v družbi, na katerih se godijo krivice, in boš lahko delo bolj pošteno zastavil.
3. Po svojih močeh podpiraj misijone, da s tem pripomoreš k pravičnejši razdelitvi dobrin tudi v svetovnem merilu.

4. SKUPNOST

Ko človek odrašča, se vedno bolj dejavno vključuje v razne skupine in skupnosti: v družino, v kateri živi, v šolsko skupnost, v športna in druga društva ter skupine. Vključi se v kolektiv podjetja, prijateljuje z vrstniki in morda z bodočim zakoncem, ustvari si lastno družino ali se vključi v redovno skupnost ter se udeležuje v življenju krajevne in občinske skupnosti ter države. Da se v teh skupnostih dobro počuti in da ga tudi skupnost sprejema za svojega člana, se mora držati določenih pravil in se tudi truditi za trdnost in razvoj skupnosti. Da je neka skupnost res osrečujoče okolje, se torej morajo njeni člani sprijazniti z nekaterimi odpovedmi in žrtvami.

SVETOPISEMSKA VRSTICA: Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane sólo; če pa umre, obrodi obilo sadu. (Jn, 12, 24)

VPRAŠANJA:

1. Katere odpovedi morate doma sprejemati posamezni člani družine, da je družina trdna? Katere odpovedi morajo sprejemati člani drugih skupnosti, v katerih živite, da je vaša skupnost trdna?
2. Kaj še lahko doma storiš za lepše družinsko vzdušje? Kaj še lahko storiš v drugih skupinah, v katere si vključen, za njihovo trdnost in razvoj?
3. Voditelj skupnosti ima posebno mesto v njej. Kakšne lastnosti mora imeti voditelj, da uspešno povezuje skupnost?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Opazuj, kakšne razvade imaš pri hišnih opravilih. Katera dela starši opravljajo namesto tebe, čeprav bi jih že sam lahko opravljal? Prosi za milost, da bi se lahko otresel teh razvad.
2. Opazuj, katere priložnosti, ugodne okoliščine, darove in talente imaš. Katere od njih izkoriščaš za služenje skupnosti in katere bolj za svoj užitek? Prosi za milost, da bi bil pripravljen večji delež svojih talentov uporabljati za služenje skupnosti.
3. Pri ostalih članih družine opazuj, kaj jim daje občutek družinske sreče in zadovoljstva.

DELOVANJE:

1. Četrta Božja zapoved pravi: "Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji." Zato poskušaj razumeti dejanja svojih staršev tudi, če so drugačna od tvojih pričakovanj, saj s tem veliko prispevaš k trdnosti in sreči družine.
2. S prijatelji pojdi na večdnevno planinarjenje, taborjenje ali romanje. S tem se boš utrdil v usklajevanju različnih interesov članov skupine in se uril v uporabi svojih talentov za skupno dobro.
3. Vključi se v šolske, župnijske in društvene dejavnosti in zraven povabi še tiste, ki so mogoče bolj zaprti ali se bojijo.

5. DRUŽINA

V večini nas se razvije želja, da bi si radi ustvarili družino. Od želje do njene uresničitve je pogosto potrebna daljša pot. V najstniških letih, ko si ravno s svojo telesno, duševno in duhovno močjo izborimo, da tečejo stvari tako, kot si želimo in kot nam prinašajo kar največ zadovoljstva, se moramo temu odpovedati, če se hočemo zblížati z nekim partnerjem in ustvariti družino. Gledanje na svet moramo popolnoma spremeniti. Ne smemo več stremeti le po tem, da bi se zblížali z nekom, ki nam bo lahko nudil čim več ugodja, ampak moramo v enaki meri gledati tudi na to, kako bomo mi sami svojemu bližnjemu čim bolj v pomoč, zadovoljstvo in veselje. To od nas mnogokrat zahteva sprejemanje dejanj ali celó sodelovanje pri dejanjih, ki se nam ne zdijo smiselna. Sprijazniti se moramo s tem, da dogodki ne tečejo več po naše, da jih ne obvladujemo, ampak enostavno moramo zaupati, da to prispeva k razvoju bodoče ali že ustvarjene družine.

Tega zaupanja in znanja odpovedovanja je pri Slovencih vedno manj. Navajeni smo opirati se na znanje in svoje sposobnosti, za ustvarjanje družine pa to ni dovolj. Potrebna je vera, pogum in dejavno prevzemanje odgovornosti. Da je vere in zaupanja med nami vedno manj, povedo tudi številke. V letu 2003 je bila povprečna starost mater, ko so rodile prvega otroka, že preko 27 let, povprečna starost mladoporočencev pa že skoraj 29 let.

Za življenje v skupnosti si človek namesto družine lahko izbere tudi redovno skupnost. Ta nudi okolje, v katerem se človek bolj zavaruje pred materialističnim oziroma potrošniškim življenjem. Tako kot za življenje v družini tudi za življenje v redovni skupnosti velja, da med njenimi člani mora véti medsebojno zaupanje, odpovedovanje in zaupanje v Boga, da je osrečujoče.

Za samske ljudi in duhovnike na prvi pogled izgleda, kot da se ne želijo povezovati v skupnost. V resnici pa jim ta stan omogoča boljše povezovanje s še več ljudmi, s še bolj široko skupnostjo.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Skupna molitev (Mt 18, 19-20).

VPRAŠANJA:

1. Kakšne so značilnosti posameznih stanov: samskih, poročenih, redovnikov ter duhovnikov? Katere prednosti in slabosti imajo posamezni stanovi? Glej tudi *Poročeni in samski* (1 Kor 7, 25-40). V kateri stan te najbolj vleče?

2. Če bi se rad poročil, katere lastnosti želiš, da bi imel tvoj partner, in s katerimi bi rad sam osrečeval svojega partnerja? Katere lastnosti pa se ti zdijo manj pomembne? Glej tudi (Sir 25,1 – 26,28).

3. Na katerem skupnem temelju naj fant in dekle gradita skupno prihodnost, da bosta lahko usklajevala svoji različni naravi in hotenja?

4. Pri snovanju bodoče družine je potrebno imeti veliko zaupanje, da se bodo tudi po materialni plati računi izšli. Naštej nekaj primerov tega zaupanja, ki jih poznaš.

IZOBRAŽEVANJE:

1. V manj razvitih deželah so ljudje vajeni, da živijo skromno, da več rodov družine živi v isti hiši in se drug drugemu prilagajajo. Tudi številčnost otrok v teh družinah je velika. V mnogočem so nam lahko za zgled in se od njih lahko marsikaj naučimo. Zanimaj se za načine življenja ljudi v teh deželah (npr. Indija, Madagaskar, Peru, Albanija, Kosovo). Kaj vse lahko pri njih občudujemo?

2. V zelo razvitih deželah mladi kmalu po srednji šoli zapustijo svojo družino in zaživijo po svoje. Za to morajo imeti kar nekaj poguma in vere. Zanimaj se za načine življenja ljudi v teh deželah (npr. ZDA, Švedska). Kaj se lahko od njih naučimo?

3. V delu blaženega Antona Martina Slomška *Blaže in Nežica v nedelskej šoli* si oglej zgledna primera osnovanja družine, čeprav sta izmišljena.

4. Spoznavaj društva, ki si pri nas prizadevajo za boljše pogoje za družine.

DELOVANJE:

1. Doma opravljaj hišna in gospodinjska dela, da se uriš v nalogah, ki te čakajo v bodoči družini ali redovni skupnosti. Če je priložnost, občasno sprejmi v varstvo mlajše otroke – sorodnike: brate, sestre, bratrance, sestrične.

2. Ne pridružuj se vrstnikom, ko govorijo omalovažujoče o svojih starših.

3. Odpusti staršem, če so menjali partnerje, in moli za to, da boš lahko delal drugače.

6. ODGOVORNOST

Ko človek vstopi v neko skupnost ali pa sprejme neko službo v skupnosti, sprejme s tem določene obveze in prevzame odgovornost za trdnost in razvoj skupnosti.

Odgovornost je še posebno velika, kadar se človek neki skupnosti zaveže za vse življenje. Med te zaveze spadata zakramenta sveti zakon in sveto mašniško posvečenje. Tudi redovne zaobljube so na določeni stopnji trajna obljuba.

Odgovornost je izredno velika tudi takrat, kadar so nam v skrb zaupana življenja ljudi, npr. ko zakonca (ali pa le partnerja) spočneta novo življenje.

Tudi če smo na delovnem mestu nadrejeni drugim, nas veže odgovornost do njih. V šoli je razrednik odgovoren za svoje učence, v vojski častnik za svoje vojake, v lokalnih skupnostih pa voditelji nosijo odgovornost za določen del bivanja članov. In tudi člani sami smo odgovorni za življenje v posamezni skupnosti.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Deset Božjih zapovedi, (2 Mz 20, 1-17) ali (5 Mz 5, 1-22).

VPRAŠANJA:

1. Kakšno škodo povzročim, če se ločim od zakonca, če izstopim iz duhovniške službe ali iz redovne skupnosti? Kdo vse je pri tem oškodovan?
2. Ali sem doživel ločitev svojih staršev ali staršev katerega od prijateljev? Kakšne občutke in misli sem imel ob tem?
3. Obkroža nas pornografija, mnogi se na neokusen način šalijo o spolnosti, mnogi "strokovnjaki" govorijo o kontracepciji kot o običajnih zdravilih, nekateri vrstniki se neodgovorno spustijo v spolnost. Kje naj črпам moč za odgovorno življenje na spolnem področju?
4. Kaj menim o svobodni zvezi moškega in ženske? Kako stanje svobodne zveze vpliva na moškega in žensko? Kako pa na njune otroke, če jih imata? Glej tudi Katekizem katoliške Cerkve, tretji del, drugi oddelek, šesti člen.
5. Na kakšen način se fant ali dekle lahko pripravljata na odgovorno življenje v zakonu, ko še niti ne poznata svojega partnerja? Kaj pa, ko se že poznata in si želita stopiti na skupno pot?
6. V letu 2003 je bilo v Sloveniji ob 6756 porokah tudi 2459 razvez. Ob 17321 rojstvih pa je bilo tudi približno 10000 splavov. Kaj storiti, da bi bilo tega manj oziroma nič?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Udeleži se kakšnega predavanja, ki prikaže spolnost v pravi luči. Predvsem zdravnice – redovnice znajo to kakovostno prikazati. Oglej si tudi film Čudež življenja.
2. Spoznavaj dejavnosti društev in svetovalnic, ki si prizadevajo za zdrave odnose v zakonu.
3. Na spletnih straneh ali drugod se seznani z dejavnostjo svetovnega gibanja True Love Waits (Wahre Liebe Wartet).

DELOVANJE:

1. Utruj zaupanje v Boga, ko želiš zaživeti v zakonski ali redovni skupnosti,
 - saj ti ob negotovi prihodnosti daje oporo,
 - saj te odvrča od težnje po golem udobju in ti s tem omogoča trdnost bivanja v skupnosti,
 - saj je Božji nauk nepristranski razsodnik, ki mu morata ali morajo zaupati člani skupnosti, da lahko reši tudi nesoglasja med njima ali njimi.
2. Prosi za milost, da se boš upal umakniti od vrstnikov ali pa, da jim boš upal predstaviti svoj pogled, če bodo neokusno govorili o spolnosti ali pa zagovarjali svobodno zvezo.

3. Po svojih močeh z dejanji in s stališči podpiraj življenje v družinah in redovnih skupnostih ter njihovo trdnost.

7. SMISEL

Vsak od nas si želi biti srečen. Vendar je življenje táko, da ni možno le uživati. Najprej zaradi tega, ker se je treba z delom potruditi, da Zemlja daje človeku sadove in dobrine, ki jih lahko uživa. Potem pa tudi zato, ker je marsikdo od nas prepričan, da mu pripada znaten del teh dobrin in bodisi ni srečen sam, ker meni, da mu pripada večji delež, bodisi s prekomernim prisvajanjem teh dobrin onesreči druge.

Nekateri glede na ta pojav hitro spoznajo, da so srečnejši, če so skromni. Če so zadovoljni že s tem, da so, s tem, kar so, in s tem, kar jim je dano. Če so hvaležni za dar bivanja in za talente, s katerimi služijo sebi in drugim. In opazijo, da s tem osrečujejo tudi druge. In da je to tisto, kar daje življenju smisel.

Mnogi pa tega spoznanja nimajo. Med njimi so tudi taki, ki v svoji skrajnosti življenje doživljajo kot nesrečo in kot da niso sprejeti. Zato se marsikdo med njimi hoče uveljaviti na neprimerne načine z nasiljem nad vrstniki ali sodelavci ali pa z divjanjem po cestah. Nekateri drugi hočejo srečo najti v alkoholu, drogah ali menjavanju partnerjev. Ali pa s tem, da se zaščitijo pred zanositvijo ali se celó znebijo otroka, ki ga pričakujejo, ker menijo, da bo otrok ogrozil njihovo srečo. Spet drugi pa obupujejo nad življenjem, podležejo kaki psihosomatski bolezni ali celó naredijo samomor.

Človek, ki veruje v Boga, v Višje bitje, ki je neprimerno višje od nas in pravično ureja svet, se večini teh hudih pojavov izogne. Ta namreč, ki živi s priznanjem Boga, tudi v stiski čuti, da se bodo razmere, čeprav drugače kot pričakuje, na nek način uredile takó, kot je najbolj prav. Zato ne beži pred odgovornostjo, ne uveljavlja se na neprimerne načine in ne pada v malodušje. Še več – kljub nejasni prihodnosti se upa podati v razne projekte, saj se zaveda, da je nad nami Nekdo, ki ureja svet nam v prid, kadar so naši nameni dobri.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Dobri pastir in gostitelj (Ps 23, 1-6).

VPRAŠANJA:

1. Ali vidim v svojem življenju smisel? Ali se mi lahko zgodi, da v nekem obdobju življenja smisla ne bom več videl? Ali bom še videl smisel svojega življenja, če v šoli ne bom izdelal letnika? Ali bom še videl smisel svojega življenja, če postanem invalid?
2. Kakšna je moja osebna vera? V kaj verujem? Kako vse lahko vera človeku pomaga? Glej tudi *Jezus ozdravi božjastnega dečka* (Mt 17, 14-21).
3. Kakšen je moj odnos do Boga, kadar mi gre v življenju slabo? Kakšen pa je takrat, ko mi gre dobro? Kateri dogodki ali srečanja z ljudmi so bili največja milost za rast moje vere?
4. Kdaj si bil najbolj ljubljen? Kdaj pa si sam najbolj ljubil?
5. Ali poznaš kakšne knjige, revije ali filme, ki bralca ali gledalca napolnijo z veseljem do življenja?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Beri Sveto pismo.
2. Prebiraj časopise, revije in knjige z versko tematiko. Med njimi so tudi mnoge take, ki so namenjene mladim.
3. Sodeluj v kakšni skupini, ki spodbuja rast v veri: mladinski skupini, študentski skupini, pevskem zboru, skavtski organizaciji ali na oratoriju.
4. Udeleži se kakšnega občasnega srečanja z versko tematiko: shoda v Stični, predavanja, koncerta ali ogleda filma.

DELOVANJE:

1. Vsak dan se v molitvi pogovarjaj z Bogom.
2. Udeležuj se svetih maš in prejemaj zakramente.

8. SOL

Odkrivanje smisla našega življenja in poti, na katero smo poklicani ter naša osebna rast oziroma rast v veri ne bi bili možni, če ne bi imeli zgledov. Naš največji zgled je Jezus s svojim življenjem, ki ga je v celoti žrtvoval za našo rast. Takoj za njim so nam zgled proglašeni in neproglašeni svetniki. Potem pa še vsi tisti, ki skrbijo za ohranjanje Kristusovega nauka. To so predvsem škofje in duhovniki, čeprav je prav, da si za ohranjanje nauka prizadevamo vsi člani Cerkve. Prav je tudi, da Kristusov nauk, našo največjo dobrino, ne ohranjamo le sami zase ampak, da ga z besedo in dejanjem predstavljamo tudi drugim. Vsi smo povabljeni, da pri tem dejanju, evangelizaciji oziroma misijonarjenju, v svojem okolju po svojih močeh sodelujemo.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Prispodoba o soli in luči (Mt 5, 13-16).

VPRAŠANJA:

1. Koliko sem sam v sebi res prepričan, da je Kristusov nauk naša največja dobrina? Koliko pa se navdušujem nad drugačnimi pogledi na življenje?
2. Ali se ti zdi, da imaš v svojem okolju dovolj ljudi, ki ti s svojim zglednim življenjem svetijo, te ob spodrseljajih blagohotno opominjajo in tudi tebe za veličastno a težko pot opogumljajo? Ali imaš občutek, da bi ti koristilo, če bi imel za prijatelja na primer še kakšno babico, strica, kaplana ali učitelja, ki bi te spodbujal in opogumljal na tvoji poti? Ali se ti zdi smiselno moliti za to, da bi se v našem okolju "pojave" še kakšne take babice ali kaplani? Ali to tudi počneš?
3. Na kakšen način sem tudi jaz lahko zgled komu drugemu? Kateri ljudje v mojem okolju so v temi, katerim jaz lahko svetim?
4. Ali je za to, da sem nekomu lahko zgled, potreben tudi napor? Ali je tudi za to, da priznam, da verujem, potreben pogum in odpoved? Kako razumeš Jezusove besede "Vsakega torej, ki bo priznal mene pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kdor pa bo mene zatajil pred ljudmi, ga bom tudi jaz zatajil pred svojim Očetom, ki je v nebesih" (Mt 10, 32-33)?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Beri Sveto pismo in knjigo Tomaža Kempčana: Hoja za Kristusom.
2. Spoznavaj svetnike.

DELOVANJE:

1. Udeleži se kakšnega romanja.
2. Udeleži se kakšnih duhovnih vaj.
3. Kot animator sodeluj pri kakšnem srečanju za mlade, oratoriju, romanju, taboru ali drugi dejavnosti. Zanimaj se za mlade, ki so ti zaupani, in jih skrbno vodi!
4. V pogovorih z vrstniki bodi neomajen pri zagovarjanju svojih stališč, če se oni navdušujejo ali te hočejo pridobiti za ravnanje, ki je nasprotno vrednotam Kristusovega nauka.
5. Moli za nove duhovne poklice.

9. DRUGAČNI

V vsakdanjem življenju se srečujemo tudi s pripadniki drugih Cerkva in z ljudmi, ki za temelj bivanja ne priznavajo Kristusovega nauka ampak imajo drugačen pogled na svet in s tem način življenja. V Sloveniji nas državljane poleg te delitve razdvaja še različen pogled na dogodke pri nas med in po 2. svetovni vojni. Navedimo nekaj skupin ljudi, s katerimi se srečujemo.

a) verniki drugih Cerkva: Tako kot mi tudi oni priznavajo za življenjsko vodilo Sveto pismo. Zato imamo z njimi enak pogled na bivanje. Škoda je, da se v nekaterih manj pomembnih stališčih še vedno razhajamo. Truditi se moramo, da bi proces zbliževanja med nami – ekumenizem, čim prej zgladil razlike.

b) verniki drugih verstev: Čeprav izgleda, da dojemajo življenje zelo drugače od nas, to ni res, saj smo si z vsemi enotni v treh najbolj pomembnih pogledih:

- Vsi priznavamo obstoj Višjega bitja oziroma Boga, osebo oziroma skupino oseb, ki je neizmerno višja, mogočnejša od nas in pravično ureja svet.
- Vsi za osnovno etično držo, ki naj vlada med ljudmi, priznavamo v različnih oblikah povedano zlato pravilo: "Vse, kar hočete, da bi ljudje storili vam, tudi vi storite njim!"
- Vsi si želimo in si prizadevamo, da bi zavladal mir na Zemlji.

Tudi oblike, s katerimi navezujemo stik z Bogom, imamo enake: čaščenje, molitev, post, romanja. V obredih so med nami razlike, kar je prav, saj je lepó, če se ohranja tradicija različnih narodov in kultur. Med nami pa so še vedno tudi nekatera neskladja v temeljih pogleda na svet. Prizadevati si moramo, da bi bilo teh vedno manj, saj ta neskladja s pridom izkoriščajo ateisti, ki se mnogokrat postavljajo nad vernike z utemeljitvijo, da so le oni tisti, ki lahko nepristransko urejajo odnose med verstvi.

c) novodobni (New Age) "verniki": Pravijo, da "s prečiščevanjem sebe lahko dosežejo, da postanejo odprti za energijo, ki pride od Višje sile, in s tem preidejo v višje, kvalitetnejše življenje." Priznajmo jim, da je ta misel podobna krščanskemu prepričanju: "Če se človek spokori oziroma očisti svojo dušo grehov, prejme milost od Boga, da bolj pristno in polno zaživi." Ima pa njihovo pojmovanje mnogokrat to pomanjkljivost, da izraža prepričanje, da lahko sami dosežejo ta prehod v polnejše življenje, ne da bi bilo za to potrebno Božje usmiljenje.

č) neopredeljeni: Ta skupina je pri nas še najbolj številčna. Neopredeljeni odrasli so ponavadi taki, da imajo urejanje medčloveških odnosov na podlagi etičnih načel za visoko vrednoto in tudi za svoje otroke želijo, da bi po tej vrednoti živeli. Božjo pomoč pa iščejo le ob kakšnih prelomnih trenutkih, na primer, ko jim umrejo starši ali prijatelji, ko se jim poroči otrok ali pa, ko se jim v življenju kaj zalomi. Sicer pa stika z Bogom v vsakdanjem življenju ne iščejo. Neopredeljeni so tudi mnogi mladi, ki resnico o življenju in smisel življenja želijo sami poiskati. Mnogokrat za to porabijo mnogo časa in energije, ker jim vera ni bila nikoli ustrezno predstavljena.

d) brezbožniki ali ateisti: Ti v obstoj Boga ne verjamejo, za vero pa menijo, da človeka omejuje, in ne, da ga osvobaja. V resnici je ateistov zelo malo, čeprav se mnogi proglašajo, da so. Mnogi, ki so v družbi zasedli visoke položaje, so izpovedovanje in predstavljanje vere drugim na vse načine omejevali. Pa ne zato, ker bi verjeli, da je živeti po veri za človeka škodljivo, temveč iz strahu. Dobro so namreč vedeli, da Božji nauk uči samoopovedovanja in plemenitega življenja. Ljudje, ki bi živeli po teh načelih, bi prej ko slej zasedli njihova visoka mesta. V družbi namreč vedno veje volja, ki jo izraža ljudstvo na podlagi svoje vesti. Zato je tem oblastnikom bolj odgovarjalo, da ljudstvo usmerjajo v porabniški način življenja. Nekateri, včasih kar isti, so s prepovedovanjem izražanja vere hoteli tudi skriti svoje zločine ali kraje. Nekateri pa so se z utajo in preganjanjem vere hoteli prikupiti svojim šefom zaradi svojih koristi. V resnici pa se je večina oblastnikov zavedala, da vera človeka osvobaja in ga dviguje, niso pa zmogli storiti tega koraka, da bi to priznali.

e) ljudje z drugačnim pogledom na dogodke okoli 2. svetovne vojne: Trdijo, da je mnogo Slovencev med vojno sodelovalo z okupatorjem. Res je, da je bilo mnogo ljudi do okupatorja pasivnih. To pa ne smemo enačiti s tem, da so z okupatorjem sodelovali.

Vprašati se moramo tudi, zakaj se je pred vojno v revnih, delavskih množicah nakopičilo toliko sovraštva do bogatih, večinoma vernih ljudi. Ali niso mogoče le ti ob svojem verskem prepričanju imeli preveč površen in malomaren odnos do revnih?

Vsekakor je od medvojnih in povojnih dogodkov preteklo že mnogo časa in pobijanja med Slovenci ni več. In danes smo si vsi enotni, da je ubijanje zločin, ki ne vodi nikamor, in zato že dolgo časa téga nihče več ne počne. Ker se je torej "izgubljeni sin vrnil k Očetu," ne bi bilo prav, če bi še naprej s prstom kazali na te strašne dogodke, kot je to v priliki počel starejši sin.

Ponavadi je potrebno, da od dogodkov preteče sto let, da zgodovina kolikor toliko realno ovrednoti dogodke. Vsak od nas naj si najprej izdere bruno iz svojih oči (Glej *Ne sodite* (Mt 7, 1-5)), preden nekaj trdi o dogodkih v Sloveniji v 20. stoletju. Na ta način bo po sto letih od hudih dogodkov lahko prišlo do sprave med Slovenci.

SVETOPISEMSKI ODLOMEK: Kdor ni proti nam, je z nami (Mr 9, 38-41).

VPRAŠANJA:

1. Kakšen je tvoj osebni pogled na različne svetovne nazore?
2. S katero vrsto ljudi se največ srečuješ? Kaj te pri njih navdušuje in kaj odbija? Kakšen odnos do njih si ustvarjaš?
3. Kdo lahko danes največ prispeva k zbliževanju med različno mislečimi? Kaj pa sam lahko storiš za to?
4. H katerim krščanskim vrednotam spodbujajo povsem laične organizacije, na primer šole, humanitarna društva, gasilska društva in športna društva? Ali poznaš še kakšne podobne organizacije?
5. Kaj lahko storimo, da bi večje število neopredeljenih in brezbožnih začutilo Božjo ljubezen ter koristnost in plemenitost njenega posnemanja?

IZOBRAŽEVANJE:

1. Spoznavaj različne svetovne nazore. Zelo dober pogled na nek nazor si pridobiš, če se spoprijateljiš s kakšnim njegovim pripadnikom in od njega izveš, kako si je ta nazor pridobil. Spoznavaj tudi njegove navade in si ustvari mnenje o njih.

DELOVANJE:

Pri posameznem človeku, ki ga srečuješ, išči poglede na svet, v katerih sta si enotna. Na njih lahko naprej gradiš odnos med vama.

Pogoji uporabe:

Gradivo lahko uporabljate za delo v skupinah, pod pogojem, da ne gre za komercialno uporabo. Za te namene ga lahko prosto reproducirate in predelujete, vendar morate pri tem navesti avtorja originalnega gradiva. Brez dovoljenja Gradiva ni dovoljeno objaviti v tiskanih, elektronskih ali katerih koli drugih medijih.